

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Violeta Gîrleanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Ana Panov
Nina Cernat
Anatolie Minciună

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru
Judecătorii: Iuliana Oprea, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Moruz Anatolie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing” împotriva lui Moruz Anatolie, privind încasarea datoriei, transmiterea în posesia reclamantului a bunului mobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care a fost restituit apelul declarat de Moruz Anatolie,

c o n s t a t ă :

La data de 11 iunie 2015 Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Moruz Anatolie, privind încasarea datoriei, transmiterea în posesia reclamantului a bunului mobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 26 iulie 2013, Moruz Anatolie în calitate de locatar a încheiat cu Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing”, în calitate de locator, contractul de leasing financiar nr. FL3-2661, obiectul căruia constituie automobilul de model Bmw X6, anul fabricației 2011, numărul de identificare al vehiculului WBAFH61060L487978 și numărul de înmatriculare KDM007.

Conform pct. 1.3 al contractului, Moruz Anatolie urma să achite ratele de leasing și plățile aferente acestuia potrivit graficului de achitare care este parte integrantă a contractului. Însă, Moruz Anatolie nu și-a onorat obligațiunile contractuale prin nerambursarea ratelor de leasing în termenii stabiliți, motiv din care

a acumulat o restanță de plată față de Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing”, astfel încalcând prevederile art. 12 din Legea cu privire la leasing, art. 513 și 572 din Codul civil.

Reieșind din punctul 1.4 al contractului, în cazul neachitări în termen a ratelor, locatorul este în drept de a aplica o dobândă în mărime de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel la ziua depunerii acțiunii în instanța de judecată, Moruz Anatolie a acumulat o datorie în mărime de 16 643,96 euro, care constituie datoria de bază, dobânda stabilită pentru neachitare în termen cât și alte plăți.

În scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, în adresa lui Moruz Anatolie a fost expediată pretenția nr. 51 din data de 28 ianuarie 2015, însă, aceasta a fost restituită de către oficiul poștal din motivul expirării termenului de păstrare.

Ca urmare, la data de 02 martie 2015, Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing” prin declarația nr. 467, Moruz Anatolie a fost înștiințat despre rezilierea în mod unilateral a contractului de leasing financiar, care a fost expediată pe adresa acestuia. Totodată, s-a solicitat și revendicarea bunului mobil care a constituit obiectul contractului de leasing financiar. Însă, această notificare a fost lăsată fără un răspuns iar pârâtul nu a întreprins careva măsuri în vederea stingerii datoriei sau transmiterea bunului în posesia reclamantului.

Solicită reclamantul, aplicarea măsurilor de asigurare prin punerea sechestrului pe bunurile mobile și imobile cât și pe mijloacele bănești aflate la conturile acestuia în limita valorii acțiunii în mărime totală de 16 643,96 euro. Admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Moruz Anatolie în beneficiul Societății pe Acțiuni „Maib-Leasing” a datoriei în sumă de 16 643,96 euro, taxa de stat în sumă de 1608,29 euro și transmiterea posesiei bunului mobil, automobilul de model Bmw X6, anul fabricației 2011, numărul de identificare al vehiculului WBAFH61060L487978 și numărul de înmatriculare KDM007.

Ulterior, la examinarea cauzei în prima instanță, avocatul Demcenco Radu, acționând în interesele Societății pe Acțiuni „Maib-Leasing” a depus cerere de modificare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea din contul lui Moruz Anatolie a datoriei în sumă de 114,89 euro, transmiterea în posesia reclamantului a bunului mobil litigios, încasarea sumei de 118 lei cu titlu de cheltuieli de înștiințare și 32 431,81 lei cu titlu de taxă de stat. În suportul cererii suplimentare a indicat că, după intentarea acțiunii în instanța de judecată Moruz Anatolie a efectuat mai multe achitări în contul stingerii datoriei și anume, la data de 07 octombrie 2015 – suma de 10 000 euro, la 30 octombrie 2015 – suma de 8 998,20 euro și la data de 24 decembrie 2015 – suma de 7 988,94 euro.

Prin hotărârea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 27 mai 2016, acțiunea a fost admisă. A fost dispusă încasarea de la Moruz Anatolie în beneficiul Societății pe Acțiuni „Maib-Leasing” a datoriei în sumă de 114,89 euro, a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 32 431,81 lei și cheltuielile pentru citarea

publică în mărime de 118 lei. A fost dispusă transmiterea din posesia lui Moruz Anatolie în posesia Societății pe Acțiuni „Maib-Leasing” a bunului mobil, automobilul de model Bmw X6, anul fabricației 2011, numărul de identificare WBAFH61060L487978 și numărul de înmatriculare KDM007.

La 23 iunie 2016, Moruz Anatolie a depus cerere de apel, solicitând admiterea cererii, casarea hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Moruz Anatolie, cu acordarea unui termen de 10 zile din data recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor, depunerea unei cereri suplimentare de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și prezentarea dovezii achitării taxei de stat în sumă de 24 323 lei. S-a explicat lui Moruz Anatolie că, în cazul neîndeplinirii indicațiilor, cererea de apel v-a fi restituită. Ședința de judecată fiind fixată pentru data de 05 octombrie 2016, ora 11.00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, apelul declarat de Moruz Anatolie a fost restituit.

La data de 08 decembrie 2016, Moruz Anatolie a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii cu pronunțarea unei noi încheieri prin care să-i fie acordat un termen rezonabil pentru întocmirea unei cereri de apel motivate și pentru achitarea taxei de stat.

În motivarea recursului a indicat că, despre încheierea prin care a fost restituită cererea de apel, a aflat în urma recepționării încheierii executorului judecătoresc prin care a fost intentată procedura de executare în privința sa. Reflectarea instanței de apel precum că, apelantul Moruz în cadrul ședinței instanței de apel nu s-a prezentat, însă a fost înștiințat pe adresa indicată în cererea de apel, care nu a fost recepționată pe motiv că adresatul este plecat, nu corespunde realității. Astfel a indicat că, domiciliul său permanent este pe adresa mun. Chișinău, str. Hîjdeu, 73, ap. 2, iar conform informației eliberate de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” în perioada 01 mai 2016 – 25 noiembrie 2016, Moruz Anatolie Ion nu a primit corespondență.

Mai indică recurentul că, până în prezent nu a primit hotărârea motivată a instanței de fond, astfel întocmirea unei cereri de apel motivate poate fi exercitată doar după ce îi v-a fi adusă la cunoștință hotărârea motivată.

După parvenirea dosarului la Curtea Supremă de Justiție, la data de 30 ianuarie 2017, în adresa intimă Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing” a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimata nu au depus referință prin care să-și exprime opinia asupra cererii de recurs.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost pronunțată la data de 05 octombrie 2016 (f.d.99-102) și expediată în adresa participanților la proces la data de 22 octombrie 2016 (f.d.103), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 08 decembrie 2016 (f.d.106). Însă, la materialele cauzei lipsesc careva date ce ar confirma recepționarea încheierii de către participanții la proces.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul a fost declarat în interiorul termenului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele cauzei, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Moruz Anatolie, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din actele cauzei, la data de 23 iunie 2016 Moruz Anatolie a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 mai 2016 (f.d.130).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, nu s-a dat curs cererii de apel, fiind acordat apelantului termen pentru înlăturarea neajunsurilor și pentru depunerea unei cereri de apel suplimentare cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul cât și prezentarea dovezii achitării taxei de stat în sumă de 24 323 lei, în termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii. Ședința de judecată fiind fixată pentru data de 05 octombrie 2016, orele 11.00.

Totodată apelantului i s-a explicat despre faptul că, în cazul neîndeplinirii indicațiilor instanței de apel, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită (f.d.90).

Deoarece apelantul nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel, ca rezultat, prin încheierea din 05 octombrie 2016 cererea de apel a fost restituită deoarece nu a fost prezentată cererea de apel motivată, cât și dovada achitării taxei de stat.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, concluzia instanței de apel despre necesitatea restituirii cererii de apel declarată de către Moruz Anatolie este una corectă și întemeiată.

În acest sens instanța de recurs reiterează prevederile art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia participanții la proces sânt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste

drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Prin urmare, în urma neîndeplinirii în termen a indicațiilor date în încheierea de a nu da curs cererii de apel, de către instanța de apel corect au fost aplicate sancțiunile prevăzute la art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Conform art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Reieșind din norma de drept citată instanța de recurs menționează că, la data de 09 septembrie 2016, copia încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel a fost expediată cu aviz recomandat pe adresa de domiciliu a lui Moruz Anatolie, mun. Chișinău, str. A. Hîjdeu,73, ap. 2. În adeverința de restituire a plicului poștal s-a indicat că destinatarul este plecat. De menționat, această adresă este confirmată de către Moruz Anatolie și în cererea de recurs.

Astfel, nu poate fi reținută informația eliberată de către directorul general al Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” – Serghei Nastas , precum că în perioada de la 01 mai 2016 până la 25 noiembrie 2016, de către oficiul poștal 2005 nu a fost primită corespondență pentru destinatarul Moruz Anatolie Ion, pe adresa str. A. Hîjdeu nr. 73, ap. 2 (f.d.108), deoarece, conform ștampilei aplicate pe plicul și adeverința care au fost remise instanței, este aplicată ștampila oficiului poștal nr.2005, din 23 septembrie 2016 (f.d.92, verso).

Plus la aceasta se menționează că, Moruz Anatolie nu a manifestat o diligență sporită și să acționeze prompt întru apărarea drepturilor pretinse a fi încălcate și a evitat să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale.

În acest sens Colegiul judiciar relevă jurisprudența Curții Europene, în care s-a reiterat despre obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Prin urmare, este cert faptul că Moruz Anatolie fiind cel interesat de soluționarea prezentului litigiu și odată ce a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, urma să întreprindă măsurile necesare pentru protejarea drepturilor de acces la instanță, fapt care a fost ignorat de către acesta prin neachitarea taxei de stat și fără a indica în apel motivele de fapt și de drept.

Mai mult ca atât, prevederile art. 364 alin. (1) și art. 365 alin. (4) din Codul de procedură civilă statuează expres că, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii. La cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

În asemenea circumstanțe și având în vedere faptul că, recurentul Moruz Anatolie, în recursul său, nu a indicat temeiurile și argumentele ilegalității asupra încheierii instanței de apel prin care a fost dispusă restituirea cererii de apel, iar la cererea de apel nu a anexat dovada plății taxei de stat, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea respingerii cererii de recurs.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Moruz Anatolie.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing” împotriva lui Moruz Anatolie, privind încasarea datoriei, transmiterea în posesia reclamantului a bunului mobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Nicolae Craiu